ଶ୍ରୀମତୀ ସରନ କୁମାର ଗୌର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 13,1991

[ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ର ଏବଂ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କୁଲଦିପ ସିଂହ]

ସେବା ଆଇନ : ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟାପକ-ଧର୍ମଘଟ-କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଡକାଗଲା -ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗ ନଦେବା-ବିକଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତ-ଦରମା ପାଇଁ ହକଦାରିତା-'କାମ ନାହିଁ-ଦରମା ନାହିଁ ନୀତିର ପ୍ରୟୋଗ-ଶିକ୍ଷକମାନେ ପୁଣି ଥରେ ସମାନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗ ହେଲେ- ବରିଷ୍ଠତା-ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳ ପାଇଁ ଶ୍ରେୟ ଦିଆଯିବ।

ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଦାନପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଅଧ୍ୟାପକ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଧର୍ମଘଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇ ନଥିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ବିକଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଉ ବୋଲି ଗୁହାରି କରି ନିମିତ୍ତ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରିଦେବା ପରେ, ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ସେ ସମୟରେ ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି । ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବା

ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ବ୍ୟବଧାନ ପାଇଁ ଦରମା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ବଜାୟ ରଖିଯିବା ଉଚିତ । ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ କାମ କରୁଥିବା ବିକଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କାମ କରୁଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଆବେଦନଟିକୁ ଫଏସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ **1.** ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାପକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାସ୍ତବରେ କାମ କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ କାମ କରିନାହିଁ । ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଧର୍ମଘଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସମେତ କିଛି ଅଧ୍ୟାପକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଫଳରେ ବିକଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବିକଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ତଥାପି, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଟି ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଥା ପରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅବଧିରେ ସେବାର କୌଣସି ଲାଭ ପାଇନାହିଁ । କାମ ନହେଲେ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏହି ନୀତି ଉପରେ, ଦେୟ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ତେବେ ଏହା ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ । ଏହା ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ଶେଷରେ ବନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବିକଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ କାମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ମିଳିନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବକେୟା ଦରମା ବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ କି ନୁହେଁ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ବିବାଦ ରହିଛି । ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନର୍ବାର

ଖୋଲିବା ହେବ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଦୁଇ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଚାକିରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସୁଯୋଗ ପାଇବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନଥିବା ଏକାପରି ଅବଧି ପାଇଁ ସମକକ୍ଷ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

2. ତେବେ, ଯେଉଁ ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଗଣଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶକୁ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ କାମ କରିଥିଲେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚାକିରିରୁ ବାହାରେ ଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ପାଇଁ ଶ୍ରେୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ମିଳିବାର ଅଧିକାର ମିଳିବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟଥା ଦରମା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :1988ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2145 ।

1985 ର ସ.ଏମ୍.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି ସଂଖ୍ୟା 13143ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 3.5.1988 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅବଧ ବିହାରୀ ରୋହତଗୀ, ଏସ୍. ମାର୍କଣ୍ଡେୟ, ଜି. ଶେଷଗିରି ରାଓ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସି. ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ।

ସୁଶ୍ରୀ ଶୋଭା ଦୀକ୍ଷିତ, ପଙ୍କଜ କାଲରା, ଏଜାଜ ମକବୁଲ, ଦିଲୀପ ଟଣ୍ଡନ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜେ. ଏମ. ଖାନ୍ନା ଏବଂ ଏସ. କେ. ଜୈନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟେ । ଆଗ୍ରାର ସାଗିର ଫାତିମା ମୋହମ୍ମଦିଆ ବାଳିକା ଆନ୍ତଃ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର 11 ଜଣ ମହିଳା ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ନେଇ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହା ଏକ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ପାଣ୍ଠିରୁ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି ।

ସମୟ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦର ପ୍ରକୃତ ମକଦ୍ଦମା ଅଂଶର ସମାଧାନ ହୋଇସାରିଛି । ଆମେ 2 ମଇ, 1991ର ଆଦେଶକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛୁ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ଆମେ ଖୁସି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ କମଳା ମେହେରା, ଶ୍ରୀମତୀ ସାରନ କୁମାରୀ ଗୌର ଏବଂ ସ୍ୱଲିହା ବେଗମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦବୀ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କ.ଏମ. ଆସିଫା ରିଜଭି, କ.ଏମ. ସୟାଦା ରିଜୱାନୀ ଏବଂ ଶଫିକା ବେଗମ୍ ଚିନ୍ତିତ ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତୀ ଦୀକ୍ଷିତ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାଯୋଜନ କରିବାର କିଛି ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ତଥାପି ଏହା ଏକ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା, କାରଣ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଶାସନ ଉପରେ ବାହାର ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ଯେ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଯେଉଁ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦବୀ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ସେହି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏହି ତିନିଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଦେଶକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ ସେବେ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ । ଅନୁପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳତା ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଧା ଦୀକ୍ଷିତଙ୍କ ମାମଲା ଜଡ଼ିତ,ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ଅଧିବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସାଧାରଣ ପରିଷଦରେ କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନାରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଆଗାମୀ ମାସରେ ଉକ୍ତ ବର୍ଗରେ ଏକ ପଦବୀ ଖାଲି ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଯଦି ସେପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସୁଶ୍ରୀ ଦୀକ୍ଷିତ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ପଦବୀରେ ରଖିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ କଥା, ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ରାଜି ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଦୀକ୍ଷିତ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପଦବୀ ଖାଲି ନାହିଁ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନିଯୁକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରମା ଦାବି ନକରି ଖାଲି ପଦବୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ବିକଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି । ଯଦି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ସମାପ୍ତିର ଆଦେଶକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଯିବ।"

ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଧା ଦୀକ୍ଷିତଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଖାଲି ପଦବୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସଫଳ ହୋଇନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ମଥୁରାରେ ଏକ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଠାରୁ ଦୂରରେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ । ତଥାପି ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଶ୍ରୀ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ବିବୃତ୍ତି ସହିତ ସହମତ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଯିବାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ତାଙ୍କୁ ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇନାହିଁ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଗଲା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯିବ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସୂଚନା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିନାହିଁ ।

1991 ମସିହା ମେ 2 ତାରିଖରେ ଆମ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବାକି ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଜଣେ ପୂର୍ବରୁ ଆଲିଗଡ଼ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ, ଖାଲିକ୍ ଜାହାନ୍, ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଏକ ନିମ୍ନ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଦୀକ୍ଷିତ ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସରକାରଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଖାଲି ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଧା ଦୀକ୍ଷିତ ଯଦିତ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆମର ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। 1991 ମସିହା ମେ 2 ତାରିଖର ଆମ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେହି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ସେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଧା ଦୀକ୍ଷିତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ତାଙ୍କୁ ଯୋଗଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆମେ ଏହି ସମୟରେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ।

ଏହା ଏକମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ଛାଡିଥାଏ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିବା ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ କେଉଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ। କୁହାଯାଏ ଯେ ସାତ ବର୍ଷର ଏହି ବ୍ୟବଧାନ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧ୍ୟାପକ ଗୋଷ୍ଠୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଶ୍ରୀ କାଲ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିବେଦନ ଯେ ଯେଉଁ ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ବଦଳାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମ 16 (ଏଫ୍. ଏଫ୍.) ଉପରେ

ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି । ସେହି ସମୟରେ ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥାନ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ପାଇବା ଉଚିତ ।

ଏହା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ ଆମକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ ଯେ କାହାକୁ ଦରମା ଦେବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ, ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ବାସ୍ତବରେ କାମ କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କାମ କରିନାହାନ୍ତି । ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଧର୍ମଘଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସମେତ କିଛି ଅଧ୍ୟାପକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଫଳରେ ବିକଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ପୁଣିଥରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହା ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟରୁ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଶ୍ରୀ କାଲ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା 11 ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଥିବା ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅବଧିରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଟି ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ସେବାର କୌଣସି ଲାଭ ପାଇ ନଥିଲା । ଏହି ନିୟମରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ କାମ କରାଯାଏ ନାହିଁ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଦେଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଫଏସଲା କରୁ । ଯଦି ସେମାନେ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ତେବେ ସେମାନେ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

ଆମେ ଶେଷରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି କରିବା ବନ୍ଦ କରୁନାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ କୈରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବକେୟା ଦରମା ବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ କି ନୁହେଁ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ବିବାଦ ଅଛି । ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲା ଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ଆମେ 7 ଫେବୃଆରୀ,1990 ର ଆମର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ନଦେବା ପାଇଁ ଆମର ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛୁ । ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଦୁଇ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ସୂଚାଇ ଦେଇଛୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଆମ ଆଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସୁଯୋଗ ନେବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକପରି ଅବଧି ପାଇଁ ସମକକ୍ଷ କରାଯିବା ଉଚିତ।

ତଥାପି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ସାତ ଜଣ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବାହାର ହୋଇଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ। ତେଣୁ ଆମେ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଆମର ଆଦେଶକୁ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ଏବଂ ସେମାନେ କାମ କରିଥିବା ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚାକିରିରୁ ବାହାରେ ଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠତା ପାଇଁ ଶ୍ରେୟ ଦେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛୁ । ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଉଛୁ, ଯଦି ସେମାନେ ଅନ୍ୟଥା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଟିର ଫଏସଲା ହୁଏ।

ଆମେ ଦୁଃଖିତ ଯେ ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରକାରର ଏକ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ଏବଂ ଏକ ବିବାଦରେ ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣି ହୋଇଛୁ ଯାହା ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଅଣାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ଜି. ଏନ୍.　　　　　　　　　　　　ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।